

عنوان مقاله:

معیار کارآمد اقناع قاضی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش حقوق خصوصی، دوره 10، شماره 37 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

ایرج بابایی - دانشیار حقوق خصوصی دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

شاهین شامی اقدم - دانشجوی دکتری رشته حقوق خصوصی دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

حقوق اثبات دعوا به عنوان جزئی از فرایند دادرسی، به مسائلی از جمله نحوه و میزان قناعت وجدان لازم قاضی در مواجهه با ادله جهت اثبات ادعا در جریان دادرسی می پردازد. ممکن است اقناع حاصل از برخی ادله مفروض باشد و قانون آن را بر وجدان دادرس تحمیل نماید. در این صورت پرداختن به معیار اقناع فاقد موضوعیت است. در مقابل گاهی قاضی آزادی بیشتری در حصول اقناع واقعی دارد. در این صورت لازم است معیاری کارآمد برای تحقق این اقناع مشخص شود. این معیار بیانگر میزان یقین لازم برای احراز صحت ادعا است. موضوع مذکور در کشورهای حوزه کامن لا بیشتر مورد توجه قرار گرفته، اما در ایران و کشورهای حوزه حقوق نوشته عمدتاً به تشخیص قاضی واگذار شده یا به ارائه معیارهای کلی اکتفا گردیده است. با سنجش میزان کارآمدی این معیارها از حیث تاثیرگذاری بر رفتار انسان ها و نیز نحوه توزیع بهینه خطاهای احتمالی اثبات دعوا با توجه به معیارهای مذکور، می توان استدلال کرد که از یک سو، برخلاف تصور رایج، پذیرش معیارهای چندگانه به جای وحدت معیار می تواند راهکاری کارآمد محسوب گردد و از سوی دیگر، برخی معیارها از جمله معیار موسوم به «ظنی» کارآمدی بیشتری دارند.

کلمات کلیدی:

اثبات، معیار اقناع، معیار ظنی، کارآمدی دادرسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1539945>

